GENERALINIO ADVOKATO
MANUEL CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA IŠVADA,
pateikta 2021 m. sausio 14 d.[1]

Sujungtos bylos C-551/19 P ir C-552/19 P

ABLV Bank AS (C-551/19 P)
Ernests Bernis,
Oļegs Fiļs,
OF Holding SIA,
Cassandra Holding Company SIA (C-552/19 P)
prieš

Europos Centrinį Banką (ECB)

„Apeliacinis skundas – Bankų sąjunga – Kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių bendras pertvarkymo mechanizmas (*BPeM*) – Reglamentas (ES) Nr. 806/2014 – Pertvarkymo procedūra, taikoma įstaigos žlugimo arba galimo žlugimo atveju – Patronuojančioji ir patronuojamoji bendrovė – ECB pareiškimas dėl tikro ar galimo žlugimo – Parengiamieji teisės aktai – Teisės aktai, dėl kurių negalima pareikšti ieškinio – Nepriimtinumas“

1. 2018 m. vasario 23 d. Europos Centrinis Bankas (toliau – ECB), turintis vykdyti *ABLV Bank AS* (toliau – *ABLV Bank*) priežiūrą, nes tai yra „svarbi“ finansų įstaiga, pareiškė, kad ši įstaiga ir *ABLV Luxembourg SA* (toliau – *ABLV Luxembourg*) „žlunga arba galėtų žlugti“, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalį[2].

2. *ABLV Bank* ir tam tikri tiesioginiai bei netiesioginiai jo akcininkai dėl šio ECB pareiškimo pareiškė ieškinį Bendrajame Teisme; dviejose nutartyse[3], priimtose bylose T-281/18[4] ir T-283/18[5], Bendrasis Teismas nutarė, kad atitinkami ieškiniai dėl panaikinimo yra nepriimtini.

3. Ieškovai Bendrajame Teisme dabar teikia apeliacinius skundus dėl šių dviejų nutarčių.

1 Originalo kalba: ispanų.

2 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014, p. 1; klaidų ištaisymas OL L 101, 2015, p. 62; toliau – *BPeM* reglamentas).

3 Toliau – skundžiamos nutartys.

4 2019 m. gegužės 6 d. Nutartis *ABLV Bank / ECB* (T-281/18, EU:T:2019:296).

5 2019 m. gegužės 6 d. Nutartis *Bernis ir kt. / ECB* (T-283/18, nepaskelbta Rink., EU:T:2019:295).

4. Nagrinėdamas tuos skundus Teisingumo Teismas turi galimybę pirmą kartą (jei neklystu) nuspręsti dėl procedūros, taikomos priimant finansų įstaigų „pertvarkymo schemas“, kai toms įstaigoms taikomas bendras priežiūros mechanizmas; šią procedūrą pagal bendrą pertvarkymo mechanizmą (toliau – *BPeM*) turi vykdyti Bendra pertvarkymo valdyba (toliau – Valdyba).

5. Numatyta, kad viename iš tos procedūros etapų dalyvauja ECB, vertinantis kredito įstaigos „tikrą ar galimą žlugimą“.

6. Ginčas iš esmės susijęs su išaiškinimu, ar gali būti pareikštas ieškinys dėl šio ECB vertinimo panaikinimo. Ginčo šalys pateikia du priešingus argumentus:

– ECB dokumentas yra atskiras privalomas teisės aktas ir gali būti pareikštas ieškinys dėl jo panaikinimo, nes jis sukelia teisinių pasekmių (apeliantų argumentas),

– dėl šio dokumento negalima pareikšti ieškinio, nes jis yra tik parengiamasis teisės aktas, kuriuo remdamasi Valdyba turi priimti galutinį sprendimą. Ieškinį Bendrajame Teisme galima pareikšti tik dėl Valdybos priimto sprendimo (ECB argumentas, kurį palaiko Europos Komisija).

I. Teisinis pagrindas: BPeM reglamentas

7. 24 ir 26 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(24) kadangi tik Sąjungos institucijos gali nustatyti Sąjungos pertvarkymo politiką ir kadangi tam tikra diskrecija išlieka tvirtinant kiekvieną konkrečią pertvarkymo schemą, būtina numatyti tinkamą Tarybos ir Komisijos dalyvavimą kaip institucijų, kurios pagal SESV 291 straipsnį gali naudotis įgyvendinimo įgaliojimais. Valdybos priimtų pertvarkymo susitarimų diskrecinių aspektų vertinimą turėtų atlikti Komisija. Atsižvelgiant į didelį pertvarkymo sprendimų poveikį valstybių narių finansiniam stabilumui ir pačiai Sąjungai, taip pat valstybių narių fiskaliniam suverenumui, svarbu, kad Tarybai būtų suteikti įgyvendinimo įgaliojimai priimti tam tikrus su pertvarkymu susijusius sprendimus. Todėl Taryba, atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą, turėtų vykdyti veiksmingą Valdybos vertinimo dėl viešojo intereso buvimo kontrolę ir vertinti kiekvieną esminį [Bendro pertvarkymo fondo] sumos, naudotinos konkrečiam pertvarkymo veiksmui finansuoti, pakeitimą. Be to, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais būtų išsamiau apibrėžti kriterijai arba sąlygos, į kuriuos turi atsižvelgti Valdyba, naudodamasi įvairiais įgaliojimais. Tokiu pertvarkymo užduočių suteikimu jokiu būdu negali būti daromas neigiamas poveikis finansinių paslaugų srities vidaus rinkos veikimui. Todėl EBI (Europos bankininkystės institucija) turėtų išsaugoti savo vaidmenį ir turimus įgaliojimus bei užduotis: ji turėtų rengti visoms valstybėms narėms taikomus Sąjungos teisės aktus ir prisidėti prie nuoseklaus jų taikymo, taip pat didinti pertvarkymo praktikos visoje Sąjungoje konvergenciją;

(26) ECB, kaip priežiūros institucija pagal [Bendrą priežiūros mechanizmą], ir Valdyba turėtų galėti įvertinti, ar kredito įstaiga žlunga arba galėtų žlugti, ir ar nėra pagrindo manyti, kad kokiais nors alternatyviais privačiojo sektoriaus arba priežiūros veiksmais per pagrįstą laikotarpį būtų užkirstas kelias žlugimui. Valdyba, jeigu ji mano, jog tenkinami visi kriterijai, kad būtų imtasi pertvarkymo, turėtų patvirtinti pertvarkymo schemą. Su pertvarkymo schemos patvirtinimu susijusi procedūra, kurioje dalyvauja Komisija ir Taryba, sustiprina

reikiamą Valdybos veiklos nepriklausomumą, kartu laikantis įgaliojimų delegavimo agentūroms principo pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – Teisingumo Teismas) išaiškinimą. Todėl šiame reglamente nustatyta, kad Valdybos patvirtinta pertvarkymo schema įsigalios tik tuo atveju, jeigu per 24 valandas nuo jos patvirtinimo Valdyboje Taryba ar Komisija nepareikš dėl jos prieštaravimų arba jeigu Komisija pertvarkymo schemai pritars. Priežastys, dėl kurių Tarybai, kuri remiasi Komisijos pasiūlymu, leidžiama prieštarauti Valdybos patvirtintai pertvarkymo schemai, turėtų būti griežtai apribotos viešojo intereso arba Komisijos padarytų esminių Valdybos pasiūlytos panaudotinos [Bendro pertvarkymo fondo] sumos pakeitimų buvimu.

<...>“

8. 18 straipsnyje „Pertvarkymo procedūra“ numatyta:

„1. Valdyba patvirtina pertvarkymo schemą pagal 6 dalį dėl 7 straipsnio 2 dalyje nurodytų subjektų bei grup[ių] ir 7 straipsnio 4 dalies b punkte ir 5 dalyje nurodytų subjektų bei grupių, kai tenkinamos tose dalyse nustatytos sąlygos tik tada, kai gavusi pranešimą pagal ketvirtą pastraipą arba savo iniciatyva per savo vykdomąjį posėdį ji nustato, kad tenkinamos šios sąlygos:

a) subjektas žlunga arba galėtų žlugti;

b) atsižvelgiant į laiką ir kitas svarbias aplinkybes, nėra pagrindo tikėtis, kad kokiomis nors alternatyviomis subjektui taikomomis privačiojo sektoriaus priemonėmis, įskaitant IUS priemones, arba priežiūros veiksmais, įskaitant ankstyvosios intervencijos priemones ar atitinkamų kapitalo priemonių nurašymą arba konvertavimą pagal 21 straipsnį, per pagrįstą laikotarpį būtų išvengta subjekto žlugimo;

c) pertvarkymo veiksmai yra būtini atsižvelgiant į viešąjį interesą pagal 5 dalį.

Tai, ar tenkinama pirmos pastraipos a punkte nurodyta sąlyga, įvertina ECB, pasikonsultavęs su Valdyba. Valdyba per savo vykdomąjį posėdį gali nustatyti šį faktą tik prieš tai informavusi ECB apie savo ketinimus ir tik tada, jeigu ECB per tris kalendorines dienas nuo tos informacijos gavimo dienos nenustato tokio fakto. ECB nedelsdamas pateikia Valdybai visą svarbią informaciją, kurios prašo Valdyba, kad Valdyba galėtų atlikti informacija pagrįstą vertinimą.

Kai ECB nustato, kad pirmoje pastraipoje nurodytas subjektas ar grupė atitinka pirmos pastraipos a punkte nurodytą sąlygą, apie tai jis nedelsdamas praneša Komisijai ir Valdybai.

Tai, ar tenkinama pirmos pastraipos b punkte nurodyta sąlyga, įvertina Valdyba per savo vykdomąjį posėdį arba, kai taikytina, nacionalinės pertvarkymo institucijos, glaudžiai bendradarbiaudamos su ECB. ECB taip pat gal[i] informuoti Valdybą arba atitinkamas nacionalines pertvarkymo institucijas, jeigu mano, kad tame punkte nustatyta sąlyga yra tenkinama.

<...>

4. 1 dalies a punkto tikslais laikoma, kad subjektas žlunga arba galėtų žlugti, jei susidaro viena ar daugiau iš šių aplinkybių:

a) subjektas pažeidžia arba, remiantis objektyviais veiksniais[,] nustatoma, kad, įstaiga artimiausioje ateityje pažeis veiklos leidimui išlaikyti taikomus reikalavimus taip, kad ECB turėtų pagrindo panaikinti veiklos leidimą, įskaitant tai, bet tuo neapsiribojant, kad įstaiga patyrė arba gali patirti nuostolių, kuriems padengti reikės visų jos nuosavų lėšų arba didelės jų sumos;

b) subjekto turtas yra mažesnis už jo įsipareigojimus arba, remiantis objektyviais veiksniais, nustatoma, kad subjekto turtas artimiausioje ateityje bus mažesnis už jo įsipareigojimus;

c) subjektas negali arba, remiantis objektyviais veiksniais[,] nustatoma, kad subjektas artimiausioje ateityje negalės suėjus terminui apmokėti savo skolų arba kitų įsipareigojimų;

d) reikalinga nepaprastoji viešoji finansinė parama <...>

5. Šio straipsnio 1 dalies c punkto tikslais pertvarkymo veiksmai laikomi atitinkančiais viešąjį interesą, jei jie yra būtini tam, kad būtų pasiekti vienas ar daugiau 14 straipsnyje nurodytų pertvarkymo tikslų[,] ir yra proporcingi tiems tikslams, o subjektą likvidavus iškeliant įprastinę bankroto bylą tie pertvarkymo tikslai būtų pasiekti ne tokiu pačiu mastu.

6. Jei įvykdomos 1 dalyje nustatytos sąlygos, Valdyba patvirtina pertvarkymo schemą. Pertvarkymo schemoje nurodoma:

a) pertvarkyti subjektą;

b) taikyti 22 straipsnio 2 dalyje nurodytas pertvarkymo priemones pertvarkomai įstaigai, visų pirma nurodant visus gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės netaikymo pagal 27 straipsnio 5 ir 14 dalis atvejus;

c) naudoti fondą pertvarkymo veiksmams paremti pagal 76 straipsnį ir Komisijos sprendimą, priimamą vadovaujantis 19 straipsniu.

<...>“

9. 86 straipsnyje „Ieškinių pareiškimas Teisingumo Teisme“ nustatyta:

„1. Pagal SESV 263 straipsnį Teisingumo Teisme gali būti inicijuotas procesas ginčijant Apeliacinės komisijos priimtą sprendimą arba, tais atvejais, kai teisė kreiptis apeliacine tvarka į Apeliacinę komisiją nesuteikta – Valdybos priimtą sprendimą.

2. Pagal SESV 263 straipsnį valstybės narės, Sąjungos institucijos ir bet kuris fizinis ar juridinis asmuo gali inicijuoti procesą Teisingumo Teisme dėl Valdybos sprendimų.

3. Jeigu Valdyba yra įpareigota veikti, bet nepriima sprendimo, Teisingumo Teisme gali būti pareikštas ieškinys dėl neveikimo pagal SESV 265 straipsnį.

4. Valdyba imasi priemonių, būtinų Teisingumo Teismo sprendimui įvykdyti.“

II. Bylos faktinės aplinkybės [6]

10. *ABLV Bank* yra Latvijoje įsteigta kredito įstaiga ir grupės ABLV patronuojančioji bendrovė.

11. *ABLV Luxembourg* yra Liuksemburge įsteigta kredito įstaiga. Tai viena iš grupės ABLV patronuojamųjų bendrovių, o *ABLV Bank* yra vienintelė jos akcininkė.

12. Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, *OF Holding SIA* ir *Cassandra Holding Company SIA* [7] yra tiesioginiai ir netiesioginiai *ABLV Bank* akcininkai.

13. *ABLV Bank* buvo laikomas „svarbia įstaiga“, todėl pagal bendrą priežiūros mechanizmą ECB vykdė jo priežiūrą.

14. 2018 m. vasario 13 d. Jungtinių Amerikos Valstijų iždo departamentas paskelbė, kad ketina imtis specialių priemonių, siekdamas uždrausti grupei *ABLV* patekti į JAV dolerių finansinę sistemą.

15. 2018 m. vasario 22 d. ECB Valdybai pranešė, kad planuoja įvertinti, ar *ABLV Bank* ir *ABLV Luxembourg* iš tikrųjų žlunga arba gali žlugti, siekdamas pasikonsultuoti su Valdyba pagal *BPeM* reglamento 18 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą.

16. 2018 m. vasario 23 d. ECB padarė išvadą, kad *ABLV Bank* ir *ABLV Luxembourg* žlunga arba gali žlugti (*failing or likely to fail*), kaip tai suprantama pagal *BPeM* reglamento 18 straipsnio 1 dalį. Apie *ABLV Bank* ir *ABLV Luxembourg* situacijos įvertinimą tą pačią dieną buvo pranešta Valdybai.

17. 2018 m. vasario 23 d. Valdyba priėmė du sprendimus (SRB/EES/2018/09 ir SRB/EES/2018/10), susijusius atitinkamai su *ABLV Bank* ir *ABLV Luxembourg*. Abiejuose sprendimuose ji pritarė vertinimui, kad šios įstaigos žlunga arba gali žlugti pagal *BPeM* reglamento 18 straipsnio 1 dalies a punktą, tačiau nusprendė, kad dėl viešojo intereso jų pertvarkyti nereikia, atsižvelgiant į konkrečius tų dviejų įstaigų ypatumus ir jų finansinę bei ekonominę situaciją.

18. 2018 m. vasario 23 d. abu Valdybos sprendimai buvo įteikti Latvijos ir Liuksemburgo nacionalinėms pertvarkymo institucijomis, būtent *Finanšu un kapitāla tirgus komisija* (Finansų ir kapitalo rinkų komisija, Latvija) ir *Commission de surveillance du secteur financier* (Finansų sektoriaus priežiūros komisija, Liuksemburgas).

19. Ir *ABLV Bank*, ir tiesioginiai bei netiesioginiai akcininkai Bendrajame Teisme pareiškė ieškinius dėl 2018 m. vasario 23 d. ECB pareiškimų. *ABLV Bank* ieškinys užregistruotas numeriu T-281/18, o tiesioginių ir netiesioginių akcininkų – numeriu T-283/18.

20. Kartu *ABLV Bank* ir tiesioginiai bei netiesioginiai akcininkai Bendrajame Teisme pareiškė ieškinius dėl 2018 m. vasario 23 d. Valdybos sprendimų panaikinimo (jų numeriai atitinkamai yra T-280/18 ir T-282/18) [8].

[6] Faktinės aplinkybės pateikiamos remiantis 2019 m. gegužės 6 d. Nutarties ABLV Bank / ECB (T-281/18, EU:T:2019:296) 1–9 punktais.

[7] Toliau juos vadinsiu tik „tiesioginiais ir netiesioginiais akcininkais“.

[8] Ieškinio T-280/18 byloje *ABLV Bank / BPV* nagrinėjimas Bendrajame Teisme sustabdytas, kol bus priimtas sprendimas dėl šių apeliacinių skundų. 2020 m. gegužės 14 d. Nutartimi *Bernis ir kt. / BPV* (T-282/18, nepaskelbta Rink., EU:T:2020:209) Bendrasis Teismas ieškinį T-282/18 pripažino nepriimtinu.

21. 2018 m. vasario 26 d. *ABLV Bank* akcininkai pradėjo procedūrą, kad bankas pats galėtų likviduotis, ir pateikė Latvijos nacionalinei pertvarkymo institucijai prašymą patvirtinti savanoriško likvidavimo planą.

22. 2018 m. liepos 11 d. ECB Latvijos nacionalinės pertvarkymo institucijos siūlymu panaikino *ABLV Bank* veiklos leidimą.

III. Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamos nutartys

23. Ir *ABLV Bank* (ieškinys T-281/18), ir tiesioginiai bei netiesioginiai akcininkai (ieškinys T-283/18) Bendrajame Teisme rėmėsi tais pačiais panaikinimo pagrindais (jų yra dešimt).

24. Nagrinėjant abu ieškinius ECB pateikė kelis nepriimtinumu grindžiamus prieštaravimus pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 130 straipsnio 1 dalį, pagal kurią atsakovas gali prašyti, kad Bendrasis Teismas priimtų sprendimą dėl nepriimtinumo, nepradėjęs bylos nagrinėti iš esmės.

25. Pirmajame nepriimtinumu grindžiamame prieštaravime ECB iš esmės nurodo, kad „ginčijami aktai yra parengiamosios priemonės, juose įvertintos faktinės aplinkybės, tačiau jie nėra privalomi; šie aktai pateikti ne atitinkamai įstaigai, o [Valdybai], jie negali būti ieškinio dėl panaikinimo dalykas, o tėra tik pagrindas, kuriuo remdamasi [Valdyba] gali patvirtinti pertvarkymo schemą arba priimti sprendimą, kad, atsižvelgiant į viešąjį interesą, pertvarkymo nereikia“ [9].

26. Bendrasis Teismas patenkino pirmąjį ECB prieštaravimą, ir nebereikėjo nuspręsti dėl kitų.

IV. Procesas Teisingumo Teisme ir šalių argumentai

27. Abiejų apeliacinių skundų, pateiktų atitinkamai *ABLV Bank* (byla C-551/19 P) ir jo tiesioginių bei netiesioginių akcininkų (byla C-552/19 P), turinys labai panašus, todėl bylos buvo sujungtos.

28. Abu apeliacinius skundus pateikę subjektai Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti Bendrojo Teismo nutartis, kuriose jų ieškiniai dėl panaikinimo pripažinti nepriimtinais,

– ieškinius dėl panaikinimo pripažinti priimtinais,

– grąžinti bylas Bendrajam Teismui, kad jis priimtų sprendimą dėl ieškinio esmės,

– priteisti iš ECB bylinėjimosi išlaidas.

29. ECB prašo Teisingumo Teismo atmesti apeliacinius skundus kaip akivaizdžiai nepriimtinus arba atmesti juos kaip iš dalies nepriimtinus ir iš dalies nepagrįstus. Jis tai pat prašo priteisti iš apeliantų bylinėjimosi išlaidas.

[9] Skundžiamų nutarčių 17 punktas.

30. Teisingumo Teismas leido Komisijai įstoti į bylą palaikyti ECB argumentų. Komisija reikalauja atmesti apeliacinį skundą kaip nepagrįstą ir prašo Teisingumo Teismo pakeisti skundžiamų nutarčių 34 punkte išdėstytus argumentus.

31. 2020 m. spalio 22 d. teismo posėdyje dalyvavo *ABLV Bank*, tiesioginiai ir netiesioginiai akcininkai, ECB ir Komisija.

V. Analizė

A. Priimtinumas

32. ECB teigia, kad apeliacinio skundo pagrindai yra grindžiami tuo, jog paties ECB atliekamas tikro ar galimo finansų įstaigos žlugimo vertinimas Valdybai nėra privalomas. Vis dėlto Bendrajam Teismui formuojant poziciją tokiu argumentu skundžiamose nutartyse nesiremta, todėl apeliacinio skundo pagrindai yra netinkami.

33. ECB prieštaravimui negalima pritarti.

34. Žinoma, Bendrasis Teismas ieškinius dėl panaikinimo atmetė kaip nepriimtinus, remdamasis tuo, kad vykdant finansų įstaigų pertvarkymo procedūrą ECB atliekami žlugimo vertinimai yra parengiamieji dokumentai.

35. Vis dėlto Bendrasis Teismas šią išvadą padarė išaiškinęs, kad pagal *BPeM* reglamento 18 straipsnį ECB vertinimas „visiškai neprivalomas [Valdybai]“ ir kad ECB „neturi įgaliojimų priimti sprendimo pagal taisykles, kurios numato pertvarkymo schemos patvirtinimą“ [10].

36. Pateikęs tokius argumentus Bendrasis Teismas pripažįsta, kad ECB vertinimai yra parengiamieji teisės aktai, dėl kurių apeliantų teisinė situacija negali pasikeisti, nes vykdant bankų pertvarkymo procedūrą tie teisės aktai neturi privalomos teisinės galios.

37. Taigi Bendrasis Teismas pabrėžia, kad svarbiausiu argumentu suformuojant poziciją skundžiamose nutartyse jis mano esant tai, jog ECB vertinimai neprivalomi (Valdybai). Apeliantai šį argumentą taip pat gali ginčyti.

38. Kalbant apie Komisijos prašymą pakeisti skundžiamų nutarčių 34 punktą, reikia priminti, kad nagrinėjant apeliacinį skundą ši institucija dalyvauja kaip į bylą įstojusi šalis, palaikanti ECB reikalavimus. Pakeisti šių nutarčių 34 punkto turinį nėra vienas iš tų reikalavimų.

39. Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnyje ir Procedūros reglamento 129 bei 132 straipsniuose, taikomuose apeliaciniams skundams pagal jo 190 straipsnį, nustatyta, kad į bylą galima įstoti siekiant tik palaikyti visus vienos iš šalių reikalavimus ar jų dalį. Kadangi ECB prašo tik atmesti apeliacinius skundus (ir priteisti iš apeliantų bylinėjimosi išlaidas), Komisijos prašymas viršija tai, ko ji gali prašyti kaip į bylą įstojusi šalis, todėl neturi būti tenkinamas [11].

[10] Skundžiamų nutarčių 34 punktas.

[11] Komisija Teisingumo Teismo prašė *išaiškinti* du skundžiamų nutarčių 34 punkte nurodytus aspektus: a) galimą Komisijos ir Tarybos dalyvavimą pertvarkymo procedūroje; b) tai, kokiu mastu ECB vertinimas yra privalomas Valdybai. Pastaruoju klausimu Teisingumo Teismas turės nuspręsti, nagrinėdamas apeliacinį skundą; priešingai, klausimo dėl galimo Komisijos ir Tarybos dalyvavimo nereikia išaiškinti, nes nagrinėjamos bylos atveju jos procedūroje nedalyvavo.

B. Dėl esmės

40. Apeliantai remiasi dviem apeliacinio skundo pagrindais:

– Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą ir pažeidė SESV 263 straipsnį, nes skundžiamų nutarčių nepagrindė ECB iš tikrųjų priimtu sprendimu,

– Bendrasis Teismas neteisingai aiškina *BPeM* reglamento 18 straipsnio 1 dalį.

1. Pirmasis apeliacinio skundo pagrindas: SESV 263 straipsnio pažeidimas

a) Šalių argumentai

41. Net jeigu skaitant pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą negalima visiškai aiškiai jo suprasti iš jį suformulavusių subjektų argumentų, manau, kad šie argumentai leidžia nustatyti skundžiamų nutarčių nuostatas, dėl kurių ištaisymo kilo ginčas.

42. Jeigu gerai supratau, pateikiant pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą nurodomi argumentai, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes ieškinius dėl panaikinimo pripažino nepriimtinais, remdamasis sprendimais dėl tikro ar galimo *ABLV Bank* žlugimo, kuriuos ECB *turėjo* priimti (pagal paties Bendrojo Teismo pateiktą *BPeM* reglamento 18 straipsnio išaiškinimą), o ne *iš tikrųjų priėmė*.

43. Apeliantai teigia, kad Bendrojo Teismo argumentas klaidingas, nes mano, jog ECB pareiškimas dėl tikro ar galimo *ABLV Bank* žlugimo yra privalomų teisinių pasekmių sukeliantis teisės aktas, turintis tiesioginį poveikį jų teisinei situacijai.

44. Remdamiesi šia prielaida apeliantai kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad jis padarė teisės klaidą, nes pažeidė SESV 263 straipsnį, nepagrindęs nutarties ECB faktiškai priimtu sprendimu. Taigi ieškiniai dėl panaikinimo turėjo būti pripažinti priimtinais ir ECB veiksmų teisėtumą reikia nagrinėti kaip esmės klausimą.

45. Neatsižvelgdami į tai, kaip aiškinamas *BPeM* reglamento 18 straipsnis, apeliantai pateikia įvairios informacijos savo argumentui pagrįsti. Konkrečiai kalbant, jie nurodo, kad ECB *ABLV Bank* ir *ABLV Luxembourg* pateikė žlugimo vertinimą; kad ECB paskelbė vertinimus savo interneto tinklalapyje ir nurodė, jog tai yra tikro ar galimo žlugimo vertinimai pagal *BPeM* reglamento 18 straipsnio 1 dalies a punktą; kad ECB pateikė ne tik faktinių duomenų apie bankų finansinę situaciją.

46. ECB laikosi nuomonės, kad apeliantai aiškiai nenurodo teisės klaidos, kurią Bendrasis Teismas padarė ir taip pažeidė SESV 263 straipsnį. Be to, ECB ir Komisija ginčija apeliantų argumentus.

b) Vertinimas

47. Manau, kad Teisingumo Teismas turi pripažinti šį apeliacinio skundo pagrindą priimtinu, nors jis ir nėra visiškai aiškus. Jį suprasti nelengva, bet skaitant galima nustatyti teisės klaidą, dėl kurios kaltinamas Bendrasis Teismas, t. y. tai, kad šis teismas savo nutarčių nepagrindė ECB iš tikrųjų priimtais sprendimais.

48. Kiek tai susiję su esme, manau, kad šį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti.

49. Apskritai Bendrasis Teismas nesirėmė sprendimais dėl *ABLV Bank* gyvybingumo, kuriuos ECB *turėjo* priimti. Priešingai, jis atsižvelgė į *faktinius* ECB *iš tikrųjų priimtus* sprendimus, kuriems taikė Teisingumo Teismo jurisprudenciją, susijusią su ieškinių dėl panaikinimo priimtinumu, ir nepadarė jokios teisės klaidos.

50. Kartoju, Bendrasis Teismas atsižvelgė į Teisingumo Teismo jurisprudenciją, susijusią su SESV 263 straipsnyje numatytų ieškinių dėl panaikinimo priimtinumu [12]. Šioje jurisprudencijoje nustatyta, kad:

– pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą fizinis ar juridinis asmuo gali pareikšti ieškinį tik dėl teisės aktų, sukeliančių privalomų teisinių pasekmių, galinčių turėti poveikį ieškovo interesams ir aiškiai pakeisti jo teisinę situaciją [13],

– tuo atveju, kai teisės aktai parengiami per kelių etapų vidaus procedūrą, iš esmės gali būti ginčijami tik tie teisės aktai, kuriais įtvirtinama galutinė institucijos pozicija, pateikta procedūros pabaigoje, o ne tarpinės priemonės, kurių tikslas yra parengti galutinį sprendimą ir kurių neteisėtumas galėtų būti veiksmingai ginčijamas pareiškiant ieškinį dėl to sprendimo [14],

– dėl tarpinio teisės akto negalima pareikšti ieškinio, jei nustatyta, kad „šiame akte esantys pažeidimai gali būti nurodyti grindžiant ieškinį dėl galutinio sprendimo, kurio parengiamasis aktas jis yra. Tokiomis aplinkybėmis ieškinys, pareikštas dėl sprendimo, kuriuo užbaigiama procedūra, užtikrins pakankamą teisminę apsaugą“ [15],

– kitaip būtų tik tuo atveju, jei per parengiamąją procedūrą priimamais pačiais teisės aktais arba sprendimais būtų galutinai užbaigiama speciali procedūra, kuri nėra procedūra, skirta padėti institucijai priimti sprendimą dėl esmės [16].

51. Priminęs šią jurisprudenciją (jos apeliantai neginčija) Bendrasis Teismas patikrino, ar toje byloje ECB atlikti žlugimo vertinimai, atsižvelgiant į jų esmę, turėjo pasekmių ieškovų teisinei situacijai, ar, priešingai, jie tik padėjo parengti galutinį Valdybos sprendimą dėl pertvarkymo schemos taikymo arba netaikymo [17].

52. Bendrasis Teismas pažymėjo, kad ECB atlikti žlugimo vertinimai buvo parengiamosios priemonės vykdant procedūrą, skirtą padėti Valdybai priimti sprendimą dėl dviejų bankų pertvarkymo, taigi dėl jų nebuvo galima pareikšti tiesioginio ieškinio dėl panaikinimo.

[12] Skundžiamų nutarčių 29–32 punktai.

[13] 1981 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *IBM / Komisija* (60/81, EU:C:1981:264) 9 punkte ir 2020 m. birželio 18 d. Sprendimo *Komisija / RQ* (C-831/18 P, EU:C:2020:481) 44 punkte numatyta: „tik tie aktai arba priemonės, kurie sukuria privalomų teisinių pasekmių, galinčių tiesiogiai ir nedelsiant daryti poveikį ieškovo interesams, aiškiai pakeičiant jo teisinę padėtį, yra asmens nenaudai priimti aktai. <...>“

[14] 2011 m. spalio 13 d. Sprendimo *Deutsche Post ir Vokietija / Komisija* (C-463/10 P ir C-475/10 P, EU:C:2011:656) 50 punktas.

[15] 2011 m. spalio 13 d. Sprendimo *Deutsche Post ir Vokietija / Komisija* (C-463/10 P ir C-475/10 P, EU:C:2011:656) 53 punktas, 1981 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *IBM / Komisija* (60/81, EU:C:1981:264) 12 punktas ir 1986 m. birželio 24 d. Sprendimo *AKZO Chemie ir AKZO Chemie UK / Komisija* (53/85, EU:C:1986:256) 19 punktas.

[16] 1981 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *IBM / Komisija* (60/81, EU:C:1981:264) 11 punktas.

[17] Skundžiamų nutarčių 33 punktas.

53. Aiškindamas *BPeM* reglamento 18 straipsnio 1 dalį Bendrasis Teismas pripažino, kad sprendimą dėl to, ar reikia taikyti pertvarkymo schemą, turėjo priimti Valdyba ir kad ECB tik pateikė tikro ar galimo banko žlugimo vertinimą. Šiuo klausimu jis priminė, kad ieškovai taip pat pareiškė ieškinius dėl Valdybos sprendimų panaikinimo (bylose T-280/18 ir T-282/18).

54. Šiuose Bendrojo Teismo argumentuose nematau jokių klaidų ir manau, kad jie atitinka Teisingumo Teismo jurisprudenciją.

55. Apeliantai, siekdami įrodyti, kad ECB atlikti žlugimo vertinimai iš tikrųjų buvo privalomi, turėjo įtakos jų interesams ir aiškiai pakeitė jų teisinę situaciją, pateikia įvairių argumentų; Bendrasis Teismas daugumą šių argumentų jau apsvarstė ir atmetė.

56. Kai kurie argumentai panašūs į teiginius, kad iškraipomos faktinės aplinkybės[18], nors apeliantai tokio kaltinimo Bendrajam Teismui nepateikia[19]. Bet kuriuo atveju pateikiant pirmąjį pagrindą nurodytus argumentus verta išnagrinėti apeliacinėje instancijoje[20], nes juose ne tik pakartojama ar pažodžiui išdėstoma Bendrajame Teisme jau paaiškinta informacija[21].

57. Pirma, apeliantai teigia, kad egzistuoja prezumpcija, pagal kurią bet koks institucijos pateiktas vertinimas yra privalomas, nebent ta institucija aiškiai nurodo priešingai.

58. Šiam teiginiui negalima pritarti. Jeigu panaši prezumpcija egzistuotų, Teisingumo Teismo jurisprudencija, pagal kurią privaloma nagrinėti Sąjungos institucijos teisės akto turinį ir pobūdį siekiant nustatyti, kad jis privalomas, neturėtų prasmės. Apeliantų požiūriu, visi Sąjungos institucijų, įstaigų ir agentūrų teisės aktai yra privalomi, išskyrus tuos, kuriuose aiškiai nurodyta priešingai, o ši aplinkybė priklauso tik nuo tų teisės aktų rengėjų valios. Akivaizdu, kad taip nėra.

59. Antra, apeliantai tvirtina, kad ECB atliktuose žlugimo vertinimuose nagrinėjamas proporcingumas, todėl jie yra privalomi.

60. Žinoma, daugumoje privalomų Sąjungos institucijų, įstaigų ir agentūrų teisės aktų analizuojamas priemonių, kurios juose pateikiamos, proporcingumas. Vis dėlto tuo remiantis negalima daryti išvados, kad visi teisės aktai, kuriuose nagrinėjamas proporcingumas, yra privalomi. Bet kuriuo atveju iš apeliacinio skundo pagrindo nematyti, dėl kokių priežasčių ECB atlikti žlugimo vertinimai yra privalomi, nes juose pateikta tariama ECB proporcingumo analizė, ir tai turi poveikį atitinkamų bankų teisinei situacijai.

[18] Faktinės aplinkybės iškraipomos, kai, nesant naujų įrodymų, esamų įrodymų vertinimas yra akivaizdžiai klaidingas. Iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš byloje esančių dokumentų ir nereikia iš naujo vertinti faktinių aplinkybių bei įrodymų. Jeigu apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, reikalaujama, kad jis tiksliai nurodytų, kokie įrodymai buvo iškraipyti, taip pat įrodytų nagrinėjimo klaidas, dėl kurių, kaip jis mano, minėtas teismas iškraipė įrodymus (2019 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Lenkija / Komisija*, C-358/18 P, nepaskelbtas Rink. EU:C:2019:763, 45 punktas ir 2015 m. gruodžio 3 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, C-280/14, EU:C:2015:792, 52 punktas).

[19] Jie taip teigia dubliko 42 punkte.

[20] Pagal suformuotą jurisprudenciją, „jeigu apeliantas ginčija tai, kaip Bendrasis Teismas išaiškino ar taikė Sąjungos teisę, pirmojoje instancijoje nagrinėti teisės klausimai gali būti vėl aptarti per apeliacinį procesą. Iš tiesų, jeigu apeliantas negalėtų taip grįsti apeliacinio skundo Bendrajame Teisme jau naudotais pagrindais ir argumentais, apeliacinis procesas netektų dalies prasmės“ (2020 m. birželio 18 d. Sprendimo *Komisija / RQ*, C-831/18 P, EU:C:2020:481, 42 punktas ir 2016 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Mallis ir kt. / Komisija ir ECB*, C-105/15 P–C-109/15 P, EU:C:2016:702, 36 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[21] „Tačiau jeigu apeliantas ginčija tai, kaip Bendrasis Teismas išaiškino ar taikė Sąjungos teisę, pirmojoje instancijoje nagrinėti teisės klausimai gali būti iš naujo keliami per apeliacinį procesą. Iš tikrųjų, jeigu apeliantas negalėtų taip grįsti apeliacinio skundo Bendrajame Teisme naudotais ieškinio pagrindais ir argumentais, apeliacinis procesas netektų dalies prasmės“ (žr. 2015 m. gruodžio 3 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, C-280/14, EU:C:2015:792, 43 punktą ir 2019 m. rugsėjo 5 d. Nutarties *Iceland Foods / EUIPO*, C-162/19 P, nepaskelbtos Rink., EU:C:2019:686, 5 punktą).

61. Trečia, apeliantai pažymi, kad ECB atlikti žlugimo vertinimai yra teisės aktai, kurių turinys privalomas, nes ECB viešai paskelbė apie jų parengimą ir juos pateikė atitinkamiems bankams.

62. Šiam argumentui negalima pritarti. Viena vertus, jis grindžiamas faktinių aplinkybių vertinimu, kuris apeliacinėje instancijoje negali būti peržiūrėtas: Bendrasis Teismas nusprendė, kad „ginčijami aktai nebuvo paskelbti; ECB paskelbė du pranešimus, kurie nėra ginčijami aktai“ [22].

63. Kita vertus, dviejų pranešimų spaudai dėl žlugimo vertinimo paskelbimas nereiškia, kad ECB nori padaryti šiuos vertinimus privalomus ar kad vertinimai savaime yra privalomi. Šį klausimą nagrinėsiu vėliau.

64. Ketvirta, apeliantai teigia, kad ECB atliktas žlugimo vertinimas privalomas dėl to, kad pats ECB ir Valdyba pareiškė, jog *ABLV Bank* ir jo Liuksemburgo patronuojamosios bendrovės likvidavimas yra neišvengiamas.

65. Ši išvada nepagrįsta. Žlugimo vertinimuose nesiekta nustatyti, kad taikant Latvijos ir Liuksemburgo teisę abu bankai pertvarkomi; to nesiekė ir ECB, rengdamas šiuos vertinimus. Galimybė tai nustatyti atsirado Valdybai nusprendus, kad nėra viešojo intereso, dėl kurio abiem finansų įstaigoms būtų taikomos pertvarkymo schemos pagal *BPeM* reglamentą.

66. Galiausiai apeliantai ginčija tai, kad Bendrasis Teismas nurodė 2018 m. kovo 9 d. *Tribunal d'arrondissement de Luxembourg* (Liuksemburgo apygardos teismas) sprendimo ištrauką, kurioje numatyta, kad „šalys sutaria, jog ECB ir [Valdybos] pagal reglamentą pateiktas vertinimas ir išvados nėra privalomi šį ieškinį nagrinėjančiam teismui“ [23].

67. Norint atmesti šį kaltinimą užtenka pažymėti, kad tai nurodydamas Bendrasis Teismas tik patvirtino savo pagrindinį argumentą. Jeigu tos ištraukos pakartojimas nebuvo Bendrojo Teismo nutarties *ratio decidendi*, atitinkamas apeliacinio skundo pagrindo kaltinimas yra nepagrįstas.

68. Taigi siūlau Teisingumo Teismui atmesti pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą.

2. Antrasis apeliacinio skundo pagrindas: klaidingas BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalies aiškinimas

69. Pateikiant antrąjį apeliacinio skundo pagrindą Bendrasis Teismas kaltinamas tuo, kad padarė teisės klaidą, nes siaurai aiškino *BPeM* reglamento 18 straipsnio 1 dalį ir nurodė, jog ECB atlikti žlugimo vertinimai yra neginčijami teisės aktai.

70. Apeliantai taip pat pažymi, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes nusprendė, jog dėl ECB atliktų žlugimo vertinimų *ABLV Bank* ir *ABLV Luxembourg* situacija nepasikeitė.

[22] Skundžiamų nutarčių 45 punktas.

[23] Skundžiamų nutarčių 48 punktas.

a) Pirmoji pagrindo dalis: klaidingas BPeM reglamento 18 straipsnio aiškinimas

1) Šalių argumentai

71. Apeliantai teigia, kad *BPeM* reglamento 18 straipsnio 1 dalies antros pastraipos negalima aiškinti taip, kaip ją išaiškino Bendrasis Teismas (t. y. kad joje numatytas tik neprivalomas ECB informacijos pateikimas Valdybai, kuri vienintelė turi kompetenciją patvirtinti pertvarkymo schemą).

72. Apeliantai laikosi nuomonės, kad norint atlikti tikro ar galimo žlugimo vertinimą reikalinga teisinė analizė ir tokia pati išvada. *BPeM* reglamento 18 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje ECB suteikiama teisė priimti Valdybai privalomą sprendimą.

73. Be to, Bendrasis Teismas sukėlė abejonių dėl to, kad užtikrinami nuoseklūs rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros sistemos ir kredito įstaigų pertvarkymo sistemos ryšiai. Taikant priežiūros sistemą priežiūros institucija (šiuo atveju ECB) nustato, ar bankas iš tikrųjų žlunga arba gali žlugti, ir jos vertinimas yra privalomas pertvarkymo institucijai.

74. Galiausiai apeliantai tvirtina, kad Bendrasis Teismas tinkamai neįvertino, ar tikro arba galimo žlugimo vertinimas ir banko veiklos leidimo panaikinimas funkciniu požiūriu yra lygiaverčiai veiksmai.

75. ECB ir Komisija ginčija šiuos argumentus.

2) Vertinimas

76. Kaip ir Bendrasis Teismas, manau, kad vykdant bankų pertvarkymo procedūrą ECB atliekami tikro arba galimo žlugimo vertinimai turi būti laikomi parengiamaisiais teisės aktais. Nors kai kuriuos argumentus, skundžiamose nutartyse vartojamus siekiant šiuos vertinimus laikyti tokiais teisės aktais, galima patikslinti, manau, kad iš esmės iš tų argumentų nematyti jokios teisės klaidos.

77. Siekdamas padaryti šią išvadą nagrinėsiu, pirma, sudėtingą administracinę pertvarkymo schemų patvirtinimo procedūrą. Antra, analizuosiu Bendro priežiūros mechanizmo ir *BPeM* ryšių nuoseklumą. Trečia, nagrinėsiu galimą žlugimo vertinimo ir banko veiklos leidimo panaikinimo funkcinį lygiavertiškumą.

i) Sudėtinga administracinė pertvarkymo schemų patvirtinimo procedūra, numatyta BPeM reglamento 18 straipsnyje

78. Finansų įstaigų pertvarkymo schemų patvirtinimas turi didelių ekonominių ir teisinių pasekmių. Taigi *BPeM* reglamente suderinta procedūra, kurioje dalyvauja ar gali dalyvauti įvairios Sąjungos institucijos ir agentūros.

79. Valdyba turi didžiausią sprendimų priėmimo galią. ECB gali imtis iniciatyvos, nors ir neišimtinės, o Komisija ir Europos Sąjungos Taryba turi teisę paskutinės pateikti prieštaravimų, visų pirma tais atvejais, kai reikia sutelkti Bendro pertvarkymo fondo lėšų [24].

80. Procedūra sudėtinga taip pat ir dėl to, kad šios Sąjungos institucijos ir agentūros turi greitai priimti sprendimus, siekdamos išvengti neigiamo banko pertvarkymo poveikio finansų rinkoms. Be to, kadangi reikia veikti greitai, institucijos „parengtą“ sprendimą *de facto* privalo turėti prieš pradėdamos procedūrą; paprastai ši procedūra pradedama ir baigiama savaitės pabaigoje, artėjant vertybinių popierių rinkų uždarymui.

81. Sprendimų priėmimo procedūra yra sudėtinga, nes joje dalyvauja arba gali dalyvauti:

– priežiūros institucija (ECB), atsakinga už mokumo problemų patiriančio banko priežiūrą,

– pertvarkymo institucija (Valdyba), turinti nuspręsti, ar kredito įstaigai reikia taikyti pertvarkymo schemą,

– Komisija ir Taryba, privalančios dalyvauti dėl to, kad Valdyba yra Sąjungos agentūra, kuriai suteikta ribotų įgaliojimų, ir kad egzistuoja tarpvyriausybinis Bendras pertvarkymo fondas (jo lėšos galutinai bus sukauptos 2024 m.) [25].

82. Atsižvelgiant į šią sudėtingą procedūrą reikia patikslinti, kurie teisės aktai yra tik parengiamieji (jų negalima ginčyti), siekiant atskirti juos nuo galutinių sprendimų, dėl kurių panaikinimo gali būti pareikštas ieškinys Bendrajame Teisme.

83. Pertvarkymo procedūra [26] pradedama paskelbus pareiškimą dėl tikro ar galimo banko žlugimo [27]. Pateikus šį pareiškimą vienaip ar kitaip baigiama priežiūra; jame įspėjama apie riziką finansiniam stabilumui, patiriamą dėl įstaigos nemokumo, todėl gali būti nurodyti pertvarkymo institucijos veiksmai.

84. Pareiga vertinti, ar ECB prižiūrimas bankas žlunga arba gali žlugti, visų pirma tenka ECB, nors jis turi konsultuotis su Valdyba [28]. Jeigu vertinime toks žlugimas patvirtinamas, ECB jį nedelsdamas pateikia Komisijai ir Valdybai [29].

[24] Patvirtinusi pertvarkymo schemą Valdyba iš karto ją pateikia Komisijai ir Komisija per 24 valandas ją patvirtina arba atmeta, atsižvelgdama į pertvarkymo schemos diskrecinius aspektus. Jeigu Komisija mano, kad Valdybos sprendimas neatitinka viešojo intereso kriterijaus arba kad jame Bendro pertvarkymo fondo suma iš esmės pakeista, ji per 12 valandų pateikia Tarybai pasiūlymą atmesti šį sprendimą, o Taryba sprendžia paprastąja balsų dauguma. Valdybos sprendimas įsigalioja, jeigu per 24 valandas Komisija ar Taryba nepateikia prieštaravimų. Jeigu Taryba prieštarauja dėl Bendro pertvarkymo fondo įnašo arba Komisija prieštarauja dėl pertvarkymo schemos diskrecinių aspektų, Valdyba per 8 valandas pasiūlymą gali iš dalies pakeisti. Jeigu Taryba prieštarauja tam, kad įstaiga būtų pertvarkoma, nes neįvykdytas viešojo intereso kriterijus, atitinkama įstaiga tinkamai likviduojama pagal taikomą nacionalinę teisę, kaip numatyta *BPeM* reglamento 18 straipsnio 8 dalyje.

[25] Žr. *BPeM* reglamento 24 konstatuojamąją dalį.

[26] *BPeM* reglamento 18 straipsnyje iš esmės pakartojamas 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014, p. 190), 32 straipsnio turinys.

[27] Žlugimo vertinimo materialiniai klausimai ir tam tikri procedūriniai aspektai išdėstyti 2015 m. rugpjūčio 6 d. Europos bankininkystės institucijos gairėse EBA/GL/2015/07 dėl skirtingų aplinkybių, kai įstaiga laikoma žlungančia ar galinčia žlugti, aiškinimo pagal Direktyvos 2014/59/ES 32 straipsnio 6 dalį (toliau – 2015 m. EBI gairės dėl tikro ar galimo žlugimo).

[28] *BPeM* reglamento 18 straipsnio 1 dalies antra pastraipa.

[29] *BPeM* reglamento 18 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa.

85. Logiška, kad pagrindinė atsakomybė už žlugimo vertinimą tenka ECB, nes ECB turi įvertinti kelis aspektus, su kuriais jis, kaip priežiūros institucija pagal bendrą priežiūros mechanizmą, turi būti tiesiogiai susipažinęs [30].

86. Vis dėlto ECB nemonopolizuoja žlugimo vertinimo [31]. Valdybos dalyvavimas yra subsidiarus, nes ji šį vertinimą gali atlikti tik prieš tai informavusi ECB apie savo ketinimą ir tik tada, jeigu ECB per tris kalendorines dienas nuo tos informacijos gavimo dienos neatliko tokio vertinimo. Šiuo atveju ECB nedelsdamas pateikia Valdybai visą svarbią informaciją, kurios ji prašo, kad Valdyba galėtų atlikti vertinimą [32].

87. ECB (arba – subsidiariai – Valdybai) atlikus tikro ar galimo žlugimo vertinimą Valdyba turi nuspręsti, ar patvirtinti pertvarkymo schemą. Siekiant leisti taikyti šią schemą turi būti įvykdytos trys sąlygos, nurodytos *BPeM* reglamento 18 straipsnio 1 dalyje:

– patvirtinta, kad subjektas žlunga arba galėtų žlugti,

– atsižvelgiant į laiką ir kitas svarbias aplinkybes, nėra pagrindo tikėtis, kad taikant kokias nors alternatyvias privačiojo sektoriaus priemones per pagrįstą laikotarpį būtų galima išvengti subjekto žlugimo,

– pertvarkymas reikalingas atsižvelgiant į viešąjį interesą [33].

88. Jeigu Valdyba patvirtina, kad šios trys sąlygos įvykdytos, pagal *BPeM* reglamento 18 straipsnio 6 dalį ji priima pertvarkymo schemą, pagal kurią: a) vykdomas subjekto pertvarkymas; b) nustatoma, kaip taikomos 22 straipsnio 2 dalyje nurodytos pertvarkymo priemonės; c) nusprendžiama dėl „[Bendro pertvarkymo fondo] [naudojimo] pertvarkymo veiksmams paremti pagal 76 straipsnį ir Komisijos sprendimą, priimamą vadovaujantis 19 straipsniu“.

89. Atsižvelgiant į šį aprašymą darytina išvada, kad Valdybos, kuri priima pertvarkymo schemą (arba nusprendžia šios schemos netaikyti ir leidžia banką likviduoti pagal nacionalinę teisę) sprendimas yra tikras galutinis procedūros teisės aktas. Jeigu dalyvautų Komisija ar Taryba, šių institucijų sprendimai turėtų tokį patį pobūdį [34].

[30] Šie aspektai, nurodyti *BPeM* reglamento 18 straipsnio 4 dalyje, yra tokie:
1. vertinimas, ar įvykdyti banko veiklos leidimui išlaikyti taikomi reikalavimai ir ar ECB pagrįstai gali šį leidimą panaikinti, įskaitant tai, bet tuo neapsiribojant, kad įstaiga patyrė arba gali patirti nuostolių, kuriems padengti reikės visų jos nuosavų lėšų arba didelės jų sumos,
2. patikra, ar „subjekto turtas yra mažesnis už jo įsipareigojimus arba, remiantis objektyviais veiksniais, <...> [ar] subjekto turtas artimiausioje ateityje bus mažesnis už jo įsipareigojimus“,
3. išvada, kad „subjektas negali arba, remiantis objektyviais veiksniais, <...> artimiausioje ateityje negalės suėjus terminui apmokėti savo skolų arba kitų įsipareigojimų“,
4. nepaprastosios viešosios finansinės paramos poreikis, išskyrus tam tikras išimtis.

[31] *BPeM* reglamento 21 straipsnio 2 dalyje nustatytas kitas būdas įvertinti tikrą ar galimą žlugimą, siekiant nuspręsti dėl kapitalo priemonių nurašymo ir konvertavimo. Šis vertinimas sutampa su numatytuoju 18 straipsnyje.

[32] *BPeM* reglamento 18 straipsnio 1 dalies antra pastraipa.

[33] *BPeM* reglamento 18 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad „pertvarkymo veiksmai laikomi atitinkančiais viešąjį interesą, jei jie yra būtini tam, kad būtų pasiekti vienas ar daugiau 14 straipsnyje nurodytų pertvarkymo tikslų, ir yra proporcingi tiems tikslams, o subjektą likvidavus iškeliant įprastinę bankroto bylą tie pertvarkymo tikslai būtų pasiekti ne tokiu pačiu mastu“.

[34] Šioje byloje priimti tik du 2018 m. vasario 23 d. Valdybos sprendimai (SRB/EES/2018/09 ir SRB/EES/2018/10) ir nepriimta jokio Komisijos ar Tarybos sprendimo. Valdyba nusprendė, kad nereikia patvirtinti pertvarkymo schemos, ir apie tai pranešė nacionalinėms Latvijos ir Liuksemburgo pertvarkymo institucijoms.

90. Taigi, kadangi galutinis pertvarkymo procedūros teisės aktas yra Valdybos sprendimas, tikro ar galimo žlugimo vertinimas, kurį turi atlikti ECB, yra parengiamasis teisės aktas, priimtas vykdant tą procedūrą, kaip teisingai savo nutartyse pripažino Bendrasis Teismas [35].

91. Vis dėlto būtų galima kelti klausimą, ar ECB atliktas vertinimas, nors yra parengiamasis teisės aktas, gali turėti konkrečių teisinių pasekmių atitinkamiems bankams (dėl jo gali pasikeisti jų teisinė situacija), todėl šie bankai arba jų akcininkai gali tiesiogiai pareikšti ieškinį dėl jo panaikinimo.

92. Į šį klausimą reikia atsakyti neigiamai. Poveikį atitinkamų bankų teisinei situacijai, kuriuo remiantis prireikus būtų galima pateisinti ieškinio dėl panaikinimo pripažinimą priimtinu Bendrajame Teisme [36], galbūt turėtų Valdybos sprendimai, tačiau ne ECB pareiškimai.

93. Per teismo posėdį apeliantai savo argumentuose pabrėžė, kad jei būtų remiamasi skundžiamose nutartyse pateiktu teiginiu, nebūtų suteikiama teisminė apsauga. Vis dėlto manau, kad teisminė apsauga suteikiama, nes ECB atliktų vertinimų turinio (tariamu) neteisėtumu galima remtis grindžiant ieškinį dėl Valdybos sprendimų, kuriuose tas turinys pateikiamas ir kuriais baigiama procedūra.

94. Ieškinys dėl Valdybos sprendimų užtikrina pakankamą teisminę apsaugą subjektams, siekiantiems nurodyti galimus ECB, kurio vertinimais Valdyba remiasi, priimdama savo sprendimus, parengiamųjų teisės aktų trūkumus.

95. Į klausimą neigiamai reikia atsakyti remiantis tuo, kad pertvarkymo schemos neturi būti ginčijamos pareiškiant „perteklinius“ ieškinius dėl parengiamųjų teisės aktų, kai galimą šių schemų neteisėtumą be išlygų galima užginčyti ieškiniuose dėl galutinio Valdybos teisės akto panaikinimo, taip užtikrinant atitinkamų asmenų teisminę apsaugą.

96. Pripažinus, kad kartu galima pareikšti du lygiagrečius ieškinius (vieną – dėl ECB atliktų žlugimo vertinimų, kitą – dėl tos pačios dienos Valdybos sprendimų), nebūtų užtikrintas tinkamas teisingumo vykdymas, ir atrodo, kad toks pripažinimas nelabai tinkamas proceso ekonomijos požiūriu. Kartoju, ECB atliktų vertinimų teisėtumas gali būti nagrinėjamas pareiškus ieškinius dėl Valdybos sprendimų; nereikia imtis kitų veiksmų, kurie dubliuojasi, siekiant užginčyti konkrečiai ECB pasirašytus pareiškimus dėl žlugimo.

97. Be to, ieškiniai dėl ECB pareiškimų dėl žlugimo pripažįstami nepriimtinais remiantis kriterijais, Teisingumo Teismo nustatytais Sprendime *Berlusconi ir Fininvest* ir pakartotais Sprendime *Iccrea Banca* [37].

98. Ši jurisprudencija, net jeigu iš esmės taikoma vertikalaus pobūdžio sudėtinėms administracinėms procedūroms, kuriose dalyvauja nacionalinės institucijos ir Sąjungos institucijos, įstaigos bei agentūros (kaip antai ECB ir Valdyba), gali būti taikoma Sąjungos procedūrai, kurioje dalyvauja kelios jos institucijos ar agentūros.

[35] Atsižvelgiant į tai, kad priėmus vieną teisės aktą (žlugimo vertinimą) greitai buvo priimtas kitas (Valdybos sprendimas), negalima daryti klaidingos išvados, kad jų pobūdis skiriasi. Šioje byloje ECB atlikti žlugimo vertinimai ir Valdybos sprendimai priimti tą pačią dieną. Žr. informaciją, pateiktą adresu https://srb.europa.eu/en/node/495.

[36] Kaip jau nurodyta, *ABLV Bank* ir jo tiesioginiai bei netiesioginiai akcininkai Bendrajame Teisme pareiškė ieškinius dėl Valdybos teisės aktų panaikinimo. Dėl ieškinių nagrinėjimo baigties žr. šios išvados 8 išnašą.

[37] 2018 m. gruodžio 19 d. Sprendimas *Berlusconi ir Fininvest* (C-219/17, EU:C:2018:1023) ir 2019 m. gruodžio 3 d. Sprendimas *Iccrea Banca* (C-414/18, EU:C:2019:1036).

99. Pagal tuos sprendimus turi būti vykdoma teisminė galutinio procedūros sprendimo kontrolė. Galimus kaltinimus dėl parengiamųjų teisės aktų neteisėtumo turi nagrinėti teismas, kuriame pareikštas ieškinys dėl galutinių teisės aktų, nebent parengiamieji teisės aktai yra privalomi institucijai, turinčiai galią priimti galutinį sprendimą.

100. Kaip paaiškinau, vykdant pertvarkymo schemų patvirtinimo procedūrą galutinį sprendimą turi priimti Valdyba [38]. Vienintelis dalykas, kurį reikia išaiškinti, – ar ECB atliktas žlugimo vertinimas yra privalomas Valdybai. Jeigu taip būtų, būtų galima kelti klausimą, ar gali būti pareikštas konkretus ieškinys dėl šio ECB teisės akto, nes tas aktas yra atskiras ir turi poveikį privačių asmenų teisėms.

101. ECB gali pradėti banko pertvarkymo procedūrą, atlikti žlugimo vertinimą ir pateikti šį vertinimą Valdybai. Jeigu jis nusprendžia, kad bankas nėra žlungantis, Valdybai nieko nereikia pateikti, ir vertinimas neturi jokių pasekmių tam bankui. Tokiu atveju, kadangi *BPeM* reglamento 18 straipsnyje numatyta procedūra nepradedama, negalima pareikšti jokio ieškinio dėl ECB teisės akto panaikinimo (taip pat ieškinio dėl neveikimo, nes vertinimas atliktas, tačiau iš jo rezultatų nematyti, kad subjektas gali žlugti).

102. Priešingai, kai ECB pateikia tikro ar galimo žlugimo vertinimą, Valdyba turi nuspręsti, ar reikia priimti pertvarkymo schemą, ar likviduoti įstaigą taikant nacionalinę teisę.

103. Taigi teisinių pasekmių bankui nekyla tol, kol Valdyba neįvertina, ar įvykdytos trys pirma nurodytos sąlygos, numatytos *BPeM* reglamento 18 straipsnio 1 dalyje. Vien ECB atliktas vertinimas privalomų teisinių pasekmių neturi (išskyrus toliau nurodytus atvejus), nes, kartoju, tam, kad būtų taikoma pertvarkymo schema, Valdyba turi nuspręsti, jog įvykdytos trys minėtos sąlygos.

104. Atsižvelgdama į ECB pareiškimą dėl tikro ar galimo žlugimo Valdyba negali nepriimti sprendimo: jeigu, priešingai, nei teigia ECB, ji mano, kad įstaiga iš tikrųjų nežlunga ar negali žlugti, pati Valdyba turi atsisakyti taikyti pertvarkymo schemą. Taigi jos sprendimas yra galutinis teisės aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį: ECB vertinimas – tai parengiamasis teisės aktas, kurio teisėtumą galima ginčyti tame ieškinyje dėl galutinio Valdybos sprendimo.

105. Šiuo klausimu *BPeM* reglamento 86 straipsnio 1 dalyje numatyta tik galimybė pareikšti ieškinį dėl Valdybos (arba Apeliacinės komisijos, jeigu ji įsikiša) sprendimų panaikinimo, tačiau neminimi ECB atliekami tikro ar galimo žlugimo vertinimai.

106. ECB atlikus žlugimo vertinimą Valdyba privalo priimti galutinį sprendimą dėl pertvarkymo schemos priėmimo, tačiau ECB vertinimas neturi įtakos jos sprendimo turiniui: nuspręsdama Valdyba taip pat gali vertinti tikrą ar galimą žlugimą.

107. Taigi ECB turi teisę tik pradėti procedūrą. Nors sunku įsivaizduoti, kad priežiūros institucijos ir pertvarkymo institucijos vertinimas dėl banko žlugimo skirtųsi (*BPeM* reglamento 18 straipsnyje šios institucijos skatinamos bendradarbiauti), jų funkcijos ir pareigos yra nevienodos [39].

[38] *BPeM* reglamento 11 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad *BPeM* srityje „centralizuoti pertvarkymo įgaliojimai nustatomi ir suteikiami šiuo reglamentu įsteigtai Bendrai pertvarkymo valdybai <...> ir nacionalinėms pertvarkymo institucijoms“.

[39] Gairių EBA/GL/2015/07 dėl tikro ar galimo žlugimo 32–38 punktuose abiem institucijoms nurodoma konsultuotis ir keistis informacija.

108. Bendrasis Teismas teigia, kad ECB pareiškimas dėl žlugimo yra „tik vertinimas, kuris visiškai neprivalomas [Valdybai]“. Šį teiginį, kuris, atsižvelgiant į skundžiamų nutarčių 34 punktą, yra suprantamas ir teisingas, reikia patikslinti.

109. Vykdant pertvarkymo procedūrą teisę priimti galutinį sprendimą iš tikrųjų turi Valdyba, o ne ECB. Vis dėlto ECB gali pradėti tą procedūrą ir taip „įpareigoti“ Valdybą priimti sprendimą, pateikęs jai žlugimo vertinimo rezultatus. Tik taip suprantamas ECB pareiškimas turi privalomų pasekmių Valdybai, tačiau šios pasekmės yra procedūrinės ir nesusijusios su vertinimo esme; Valdyba šio vertinimo gali nesilaikyti.

110. Per teismo posėdį Komisija pabrėžė, kad ECB pareiškimas dėl žlugimo turi „galią“, atsirandančią dėl to, kad ECB yra geriau susipažinęs su savo prižiūrimų bankų situacija, tačiau ji netvirtino, kad šio pareiškimo turinys toks privalomas Valdybai, kad lemia visus vėlesnio jos sprendimo aspektus.

111. Manau, kad reikia pripažinti, jog ECB vertinimas gali turėti *auctoritas*, kaip tai suprantama pagal įprastą sąvokos reikšmę, ir kad Valdyba negali nepaisyti šio vertinimo ar nekritiškai atmesti jo turinį. Vis dėlto tai nereiškia, kad šis vertinimas taip pat turi *potestas*, kalbant apie teisinius sprendimus, kurie turi būti priimami palaikant institucijų santykius, kai viena iš jų negali neatsižvelgti į kitos leidimo ar sprendimo esmę [40]. Būtent atsižvelgti į šią esmę ir yra privaloma.

ii) Rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros sistemos ir kredito įstaigų pertvarkymo sistemos ryšių nuoseklumas

112. Apeliantai laikosi nuomonės (jų argumentai gana netikslūs), kad Bendrajam Teismui pateikiant savo poziciją padaryta teisės klaida, nes ji prieštarauja tinkamiems Bendro priežiūros mechanizmo ir *BPeM* ryšiams.

113. Jie mano, kad kredito įstaigos tikro ar galimo žlugimo vertinimą visada privalo atlikti priežiūros institucija (šiuo atveju ECB) ir nelogiška leisti, kad Valdyba priimtų priežiūros institucijos nuomonei prieštaraujantį banko sprendimą.

114. Šis argumentas pateiktas neatsižvelgiant į tai, kad Valdyba turi subsidiarią teisę tiesiogiai atlikti žlugimo vertinimą, jeigu ECB jo neatliko.

115. *BPeM* reglamento 18 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodyta, kad Valdyba per savo vykdomąjį posėdį gali atlikti šį vertinimą tik prieš tai informavusi ECB apie savo ketinimą ir tik tada, jeigu ECB per tris kalendorines dienas nuo tos informacijos gavimo dienos neatlieka tokio vertinimo. ECB nedelsdamas pateikia Valdybai visą svarbią informaciją, kurios ši prašo, kad galėtų atlikti vertinimą.

116. Nors tokia situacija neįprasta (ECB, kaip priežiūros institucija, valdo vertinimui atlikti tinkamą informaciją), pagal *BPeM* reglamentą Valdyba gali pradėti pertvarkymo procedūrą, neturėdama ECB vertinimo.

117. Taigi šioje antrojo apeliacinio skundo pagrindo dalyje pateiktus apeliantų argumentus reikia atmesti.

[40] SESV 266 straipsnyje nurodytas klasikinis privalomų sprendimų pavyzdys.

iii) Galimas funkcinis tikro arba galimo žlugimo vertinimo ir banko veiklos leidimo panaikinimo lygiavertiškumas

118. Apeliantai savo apeliaciniame skunde dar kartą kelia klausimą, ar tikro arba galimo žlugimo vertinimas ir banko veiklos leidimo panaikinimas yra lygiaverčiai veiksmai.

119. Bendrasis Teismas skundžiamose nutartyse jiems jau pateikė tinkamą atsakymą. Jis pažymėjo, kad „nors iš tiesų toks vertinimas gali būti grindžiamas fakto, kad nebetenkinamos veiklos leidimo išlaikymo sąlygos pagal [*BPeM* reglamento] 18 straipsnio 4 dalies a punktą, vertinimu, šie du veiksmai nėra lygiaverčiai. Šiuo klausimu užtenka konstatuoti, kad [Direktyvos 2013/36/ES[41]] 18 straipsnyje išvardytos veiklos leidimo panaikinimo sąlygos akivaizdžiai skiriasi nuo aplinkybių, kuriomis grindžiamas žlugimo arba galimo žlugimo vertinimas ir kurios nurodytos [*BPeM* reglamento] 18 straipsnio 4 dalyje“[42].

120. Šiuo klausimu apeliantai pakartoja argumentus, kuriais rėmėsi Bendrajame Teisme, ir nepapildo jų kitais svarbiais argumentais, todėl ši apeliacinio skundo pagrindo dalis turi būti atmesta.

121. Bet kuriuo atveju Bendrojo Teismo argumentai yra tinkami: kredito įstaigos tikro ar galimo žlugimo vertinimas nėra tas pats, kaip sprendimo dėl leidimo vykdyti veiklą panaikinimo priėmimas.

122. Juo labiau negalima daryti išvados, kad priežiūros institucijai priėmus sprendimą dėl panaikinimo, žlugimo vertinimą turi atlikti tik ši institucija (tokią išvadą daro apeliantai).

123. Galiausiai šią antrojo apeliacinio skundo pagrindo dalį taip pat reikia atmesti.

b) Antra apeliacinio skundo antrojo pagrindo dalis: pasikeitusi „ABLV Bank“ ir „ABLV Luxembourg“ teisinė situacija

1) Šalių argumentai

124. Apeliantai pateikia kaltinimą ne tik dėl to, kad padaryta klaida aiškinant *BPeM* reglamento 18 straipsnį, bet ir dėl to, kad, kaip jie mano, Bendrojo Teismo argumentai dėl pasikeitusios jų teisinės situacijos, ECB atlikus žlugimo vertinimą, yra neteisingi.

125. Pirma, apeliantai teigia, kad ECB paskelbus tikro arba galimo žlugimo vertinimus jų teisinė situacija pasikeitė, todėl šie vertinimai yra teisės aktai, dėl kurių galima pareikšti ieškinį.

126. Antra, jie pažymi, kad nutarčių 47 punkte Bendrasis Teismas padarė klaidą, nes pripažino, kad ECB vidaus pranešimas Valdybai buvo svarbus dokumentas, neatsižvelgdamas į ECB paskelbtą dokumentą.

[41] 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013, p. 338; klaidų ištaisymai OL L 208, 2013, p. 73, OL L 20, 2017, p. 1).

[42] Skundžiamų nutarčių 46 punktas.

127. Trečia, apeliantai tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė dar vieną teisės klaidą, kai savo sprendimą grindė jurisprudencija, nurodyta [43] siekiant patvirtinti, kad ECB atliktas žlugimo vertinimas nėra teisės aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį.

128. ECB ir Komisija ginčija šiuos argumentus.

2) Vertinimas

129. Kadangi apeliantai šioje apeliacinio skundo antrojo pagrindo dalyje pakartoja pirmesnėse dalyse išdėstytus argumentus, tiems argumentams taikomos kituose šios išvados punktuose pateiktos pastabos.

130. Manau, kad taip pat reikia atkreipti dėmesį į tai, jog apeliantai nurodo tik teisines ECB pareiškimų dėl žlugimo pasekmes (t. y. pasekmes jų teisinei situacijai). Galimas šių pareiškimų poveikis atitinkamų bankų ekonominei situacijai nėra ginčijamas.

131. Taigi per teismo posėdį atsakydami į Teisingumo Teismo klausimus apeliantai nenurodė jokios teisės normos, kuria remiantis būtų galima daryti išvadą, kad jų teisinė situacija gali pasikeisti vien dėl ECB pareiškimo dėl žlugimo.

i) Pareiškimo dėl žlugimo paskelbimas

132. Apie ECB atliktus žlugimo vertinimus ir Valdybos sprendimus dėl *ABLV Bank* ir *ABLV Luxembourg* paskelbta tą pačią dieną – 2018 m. vasario 24 d.

133. Valdybos sprendimai paskelbti oficialiai, nes tai galutiniai procedūros teisės aktai, akivaizdžiai turintys poveikį įstaigų, su kuriomis jie susiję, teisinei situacijai. Vis dėlto apie ECB vertinimą paskelbta tik pranešime spaudai [44].

134. Bankų teisinė situacija prireikus galėtų pasikeisti dėl oficialiai paskelbto Valdybos galutinio sprendimo. ECB pranešimas spaudai dėl atlikto abiejų kredito įstaigų žlugimo vertinimo pateiktas dėl to, kad Valdyba priėmė ir paskelbė galutinį sprendimą.

135. Kaip savo atsiliepime į apeliacinį skundą nurodo ECB [45], jeigu Valdyba per procedūrą nepriima jokio galutinio sprendimo, ECB atliktas žlugimo vertinimas neskelbiamas, kad neturėtų neigiamų ekonominių pasekmių nagrinėtoms kredito įstaigoms.

136. Logiška, kad ECB apie savo vertinimą taip pat nepraneša tol, kol Valdyba nepaskelbia galutinio sprendimo, kad būtų neutralizuotas galimas neigiamas ekonominis poveikis. Iki šiol buvo taikoma praktika, pagal kurią Valdybos sprendimas ir ECB pranešimas spaudai paskelbiami kartu (tokios praktikos laikytasi ir nagrinėjamoje byloje).

[43] Skundžiamų nutarčių 29–32 punktai.

[44] Pranešimas spaudai pateikiamas ECB interneto svetainėje šiuo adresu: https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2018/html/ssm.pr180224.en.html

[45] ECB atsiliepimo į apeliacinį skundą 19 punktas.

137. Tam tikru atveju per *BPeM* reglamento 18 straipsnyje numatytą pertvarkymo procedūrą ECB pareiškimą dėl kredito įstaigos žlugimo gali paskelbti Valdybai nepriėmus galutinio sprendimo. Kadangi nagrinėjamoje byloje taip nebuvo, analizuoti šio veiksmo poveikio atitinkamo banko situacijai nereikia.

138. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirmasis apeliantų argumentas, pateiktas antrojoje apeliacinio skundo antrojo pagrindo dalyje, turi būti atmestas.

ii) Pareiškimo dėl žlugimo ir ECB paskelbto pranešimo skirtumai

139. Antrasis argumentas, pateiktas šioje apeliacinio skundo pagrindo dalyje, taip pat turi būti atmestas, nes jis grindžiamas netinkamu skundžiamų nutarčių 47 punkto aiškinimu.

140. Šiame punkte Bendrasis Teismas, remdamasis nutarties 32–36 punktuose pateiktais argumentais, padarė išvadą, kad „iš ginčijamų aktų turinio matyti, kad tai yra ne sprendimai, o parengiamosios priemonės“.

141. Taigi atsižvelgiant į šiuos argumentus (klausimą dėl jų esmės ištaisymo jau nagrinėjau) galima paneigti apeliantų suformuluotą kaltinimą, kad pareiškimas dėl žlugimo skiriasi nuo ECB interneto svetainėje pateikto skelbimo.

142. Bet kuriuo atveju svarbiausia tai, kad ginčijamo ECB teisės akto (pareiškimo dėl žlugimo) nebuvo galima atskirai užginčyti Bendrajame Teisme.

iii) Skundžiamose nutartyse nurodyta jurisprudencija

143. Trečiasis ir paskutinis argumentas, pateiktas šioje apeliacinio skundo dalyje, yra nepagrįstas ir taip pat turi būti atmestas. Apeliantai teigia, kad Bendrojo Teismo nurodyta jurisprudencija susijusi su atvejais, kai buvo abejonių dėl to, ar teisės aktą galima ginčyti pareiškiant ieškinį dėl panaikinimo; jie mano, kad nagrinėjamoje byloje tokia aplinkybė nėra susiklosčiusi.

144. Kaip jau nurodžiau, byla susijusi su galimybe tiesiogiai pareikšti ieškinį dėl ECB atlikto žlugimo vertinimo panaikinimo, nereiškiant ieškinio dėl galutinio Valdybos sprendimo, priimto per banko pertvarkymo procedūrą.

145. Taigi Bendrojo Teismo nurodyta jurisprudencija tinkama siekiant nuspręsti dėl šio konkretaus apeliantų pareikšto ieškinio priimtinumo. Toje jurisprudencijoje pateikiamos taisyklės, leidžiančios nustatyti, kada galima ginčyti teisės aktus, Sąjungos institucijų paeiliui priimtus per sudėtingas administracines procedūras, kaip antai dabar nagrinėjamą procedūrą.

146. Galiausiai antra apeliacinio skundo antrojo pagrindo dalis taip pat turi būti atmesta, kaip ir likusi apeliacinio skundo dalis.

VI. Bylinėjimosi išlaidos

147. Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

148. Pagal minėto reglamento 184 straipsnio 1 dalį, siejamą su 140 straipsnio 1 dalimi, Komisija, kaip į bylą įstojusi šalis, padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

VII. Išvada

149. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui:

1) atmesti apeliacinius skundus kaip iš dalies nepriimtinus ir iš dalies nepagrįstus;

2) priteisti bylinėjimosi išlaidas iš *ABLV Bank AS* byloje C-551/19 P ir iš Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, *OF Holding SIA* ir *Cassandra Holding Company SIA* byloje C-552/19 P;

3) nurodyti Europos Komisijai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.